

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2125/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог Друштва за консултанске активности „Grand star“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Војислав Катић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5273/17 од 05.11.2019. године, у седници одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5273/17 од 05.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5273/17 од 05.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 1300/15 од 15.05.2017. године, у првом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени, као солидарни дужник Фабрике резервних ауто делова „Фрад филтери“ ДОО из Београда да тужиљи, на име дуга из пресуде Основног суда у Алексинцу П1 18/14 од 26.11.2014. године, исплати укупно 302.368,00 динара, у појединачно означеним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, као и парничне трошкове у износу од 77.194.00 динара који су садржани у наведеној пресуди. У другом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.196,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 5273/17 од 05.11.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијени су као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Тужила је дала одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, јер је побијана пресуда донета у складу са важећом судском праксом, а тужени уз ревизију није доставио правноснажне одлуке којима је у истој чињенично-правној ситуацији другачије примењено материјално право. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао изјављену ревизију на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, па је утврдио да није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.
За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић